

RIKSDAGENS SVAR 200/2002 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift i vissa kommuner 2003—2005

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift i vissa kommuner 2003—2005 (RP 120/2002 rd).

Beredning i utskott

Förvaltningsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FvUB 11/2002 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift i vissa kommuner 2003—2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Utan hinder av vad som i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) bestäms om skyldigheten att betala arbetsgivares socialskyddsavgift får en privat arbetsgivare och ett sådant statligt affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/1987) under de förutsättningar som anges i denna lag under en försöks-tid på tre år befrielse från skyldigheten att betala arbetsgivares socialskyddsavgift (*avgiftsbefrielse*).

2 §

Syftet med försöket med avgiftsbefrielse är att reda ut hur avgiftsbefrielsen för de arbetsgivare som avses i 1 § påverkar sysselsättningen och arbetsgivarnas sysselsättningsbetingelser i de kommuner som avses i 3 §.

3 §

Denna lag tillämpas på en arbetsgivare som avses i 1 § och som har ett sådant fast driftställe som avses i 13 a § inkomstskattelagen (1535/1992) i någon av följande kommuner (*försöksområde*):

1) Lapplands län: Enare, Enontekis, Kemijärvi, Kittilä, Kolari, Muonio, Pelkosenniemi, Pello, Posio, Salla, Savukoski, Sodankylä, Utsjoki eller Övertorneå,

2) Uleåborgs län: Karlö, eller

3) Västra Finlands län: Houtskär, Iniö, Korpo, Nagu eller Velkua.

Avgiftsbefrielsen gäller endast sådana socialskyddsavgifter för arbetsgivare som fastställs på basis av de löner som betalats till arbetstagarna vid ett fast driftställe inom försöksområdet. Hushållsarbetsgivare har rätt till avgiftsbefrielse, om arbetet utförs inom försöksområdet.

4 §

Stöd som arbetsgivare som bedriver företagsverksamhet får med stöd av denna lag i form av avgiftsbefrielse är stöd i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (*de minimis-stöd*). Det sammanlagda beloppet av stöd som ges i form av avgiftsbefrielse och annat de minimis-stöd som en arbetsgivare som bedriver företagsverksamhet eventuellt beviljats får inte under en treårsperiod överskrida 100 000 euro.

Beloppet av avgiftsbefrielseavdrag som en arbetsgivare som bedriver företagsverksamhet gör med stöd av denna lag för den socialskyddsavgift som fastställs för respektive lönebetalningsår får inte överskrida 30 000 euro.

5 §

Rätt till avgiftsbefrielse har dock inte en sådan arbetsgivare vars huvudsakliga verksamhetsområde enligt omsättningen är

- 1) transport,
- 2) produktion, förädling eller saluföring av de jordbruks-, fiske- och andra produkter som avses i bilaga I till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller
- 3) produktion av stenkol.

6 §

För att få avgiftsbefrielse skall en arbetsgivare göra en anmälan om inledande av försöket till skatteverket. I anmälan skall lämnas information om arbetsgivarens verksamhetsområde, hemort, fasta driftställe i en kommun inom försöksområdet och antalet anställda vid driftstället, beloppet av de löner och den lönebaserade socialskyddsavgift för arbetsgivare som under det kalenderår som föregår anmälan har betalats vid det aktuella driftstället, de minimis-stöd som beviljats och betalats till arbetsgivaren under tre år före anmälan samt andra behövliga uppgifter som fastställs av Skattestyrelsen.

Arbetsgivaren är skyldig att omedelbart underrätta skatteverket om andra uppgifter än de som gäller antalet anställda samt beloppet av lö-

ner och socialskyddsavgifter som ingår i anmälan om inledande av försöket förändras under försöksperioden.

Arbetsgivaren svarar för att de uppgifter som lämnas är riktiga. Om de förutsättningar som berättigar till befrielse upphör att existera, är arbetsgivaren skyldig att betala arbetsgivares socialskyddsavgift i enlighet med vad som bestäms i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

7 §

Behörigt skatteverk är skatteverket på arbetsgivarens hemort.

Lapplands, Norra Österbottens och Egentliga Finlands arbeidskrafts- och näringscentraler lämnar på begäran till Skattestyrelsen och det behöriga skatteverket uppgifter om grunderna för tillämpningen av 4 och 5 § samt bistår vid information om försöket med avgiftsbefrielse till de arbetsgivare som omfattas av försöket.

8 §

Arbetsgivaren får på eget initiativ och utan särskilt beslut göra ett avgiftsbefrielseavdrag för socialskyddsavgiften för den lönebetalningsmånad under vilken en anmälan om inledande av försöket enligt 6 § har lämnats till skatteverket. Avgiftsbefrielsen gäller dock tidigast den socialskyddsavgift för arbetsgivare som fastställs på basis av löner som betalats i januari 2003.

Skatteverket kan av särskilda skäl besluta att avgiftsbefrielsen träder i kraft tidigare än den månad då anmälan om inledande av försöket lämnades, dock så att den tidigast gäller den socialskyddsavgift för arbetsgivare som fastställs på basis av löner som betalats i januari 2003.

9 §

Om arbetsgivaren inte enligt denna lag har rätt till avgiftsbefrielse eller en del därav, tillämpas på indrivning av arbetsgivares socialskyddsavgift i efterhand hos arbetsgivaren och på avgiftstillägg vad som bestäms i 10, 11 och 14 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

10 §

Arbetsgivaren skall underrätta skatteverket om avgiftsbefrielseavdragens belopp och lämna andra uppgifter som Skattestyrelsen förutsätter på den årsdeklaration som avses i 33 § lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) eller på någon annan anmälan enligt ett av Skattestyrelsen fastställt formulär.

Arbetsgivare som regelbundet betalar löner skall anteckna avgiftsbefrielseavdragens belopp även i den övervakningsdeklaration som avses i 32 § lagen om förskottsuppbörd.

11 §

I lönebokföringen skall det lönebelopp som berättigar till avgiftsbefrielse kunna konstateras för varje enskild löntagare på det sätt som Skattestyrelsen bestämmer. Lönebokföringen skall till dessa delar förvaras 10 år från det att avgiftsbefrielsen har trätt i kraft för arbetsgivaren i enlighet med 8 §.

12 §

På avgiftsbefrielse enligt denna lag tillämpas vad som i 37 § lagen om förskottsuppbörd bestäms om skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter.

13 §

Skatteverket och Skattestyrelsen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten till information på begäran avgiftsfritt av andra myndigheter få uppgifter om arbetsgivarens hemort, driftställets läge och verksamhetsområde samt sådana de minimis-stöd som beviljats och betalats till en arbetsgivare som bedriver företagsverksamhet liksom även andra för utredandet av förutsättningarna för avgiftsbefrielse nödvändiga uppgifter.

Utöver vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter (1346/1999) bestäms om utlämnande av uppgifter har skatteverket och Skatte-

styrelsen utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten till information rätt att på begäran

1) till social- och hälsovårdsministeriet lämna ut uppgifter som behövs vid utvärderingen och uppföljningen av försöket med avgiftsbefrielse samt uppgifter som behövs vid bedömningen av statens medfinansiering till Folkpensionsanstalten,

2) till andra myndigheter som beviljar de minimis-stöd lämna ut uppgifter om de minimis-stöd som en arbetsgivare som bedriver företagsverksamhet får,

3) till Europeiska unionens behöriga institution eller annat organ lämna ut uppgifter om avgiftsbefrielse som beviljas i form av de minimis-stöd, om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller av någon annan förpliktelse i anslutning till Finlands medlemskap i Europeiska unionen.

Skatteverket och Skattestyrelsen lämnar avgiftsfritt ut de uppgifter som avses i 2 mom. 1—3 punkten.

14 §

I ett beslut som skatteverket fattat med stöd av denna lag får ändring sökas så som anges i 17 § lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

15 §

Skattestyrelsen får utfärda närmare anvisningar om grunderna för, förfarandet vid och övervakningen av avgiftsbefrielse.

16 §

Utöver vad som bestäms i denna lag iakttas i tillämpliga delar lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

17 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och gäller till och med den 31 december 2005.

Denna lag tillämpas på arbetsgivares socialskyddsavgift som fastställs på basis av löner som betalas 2003—2005. Avgiftsbefrielsen gäller första gången den socialskyddsavgift som fastställs på basis av de utbetalda lönerna i januari

RSv 200/2002 rd — RP 120/2002 rd

2003 och som skall betalas i februari 2003 och
sista gången den socialskyddsavgift som fast-
ställs på basis av de utbetalda lönerna i decem-
ber 2005 och som skall betalas i januari 2006.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-
sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 3 december 2002